

Spørgsmål og svar fra borgermøder i Nuuk, Kangerlussuaq, Sisimiut og Ilulissat vedr. Ironbark Zinc Ltd. ansøgning om udnyttelse af zink- og blyforekomsten ved Citronen Fjord i november 2015

Borgermøde i Ilulissat

29. november 2015

Ca. 8 mødte op

Spørgsmål fra salen

Jess Petersen:

Hvis man søger det arbejde i et køkken, hvad skal man så gøre? Hvilke lønninger vil der være og hvor skal man rette henvendelse henne?

Naalakkersuisoq for Erhverv, Arbejdsmarked og Handel Randi Vestergaard Evaldsen:

Lønninger skal være en del af IBA-forhandlingerne og vi kan endnu ikke sige hvordan de kommer til at se ud endnu ikke sige hvordan det bliver. Naalakkersuisut vil selvfølgelig forhandle sig frem til så gode lønforhold som muligt.

Camilla Christensen/Jonathan Charles Downes, Ironbark:

Hvis eller når Ironbark får en tilladelse, har man til hensigt at åbne et kontor i Grønland, og vil åbne en hjemmeside, så man kan se, hvad man kan arbejde med. Ironbark er meget interesseret i at få grønlandsk arbejdskraft.

Niels Nielsen:

Kan man ikke udskyde sådanne projekter indtil Grønland er blevet selvstændigt? Vi ser og hører om flere projekter, som aldrig bliver til noget. Hvem vil arbejde for, at råstofprojekter afventer til vi er blevet selvstændige?

Naalakkersuisoq for Finansier, Råstoffer og Udenrigsanliggender Vittus Qujaukitsoq:

På baggrund af den økonomiske situation i dag har Grønland ikke råd til at vente med at give tilladelse til projekter, som er klar til at komme i gang. Fiskerierhvervet er det største erhverv, og vi arbejder for at fremme andre erhverv inden for turisme og råstoffer. Ironbark har arbejdet med projektet de sidste 8 år og er snart færdig. Selskabet arbejder for at realisere åbningen af minen. Naalakkersuisut giver tilladelse til udnyttelse af råstoffer, men ikke alle bliver til virkelighed. Grønland har ikke grund til at forhale tingene. Tværtimod haster det med at få skabt vækst i økonomien og arbejdspladser. Vi skal tage hånd om de mennesker vi skal sørge for og vi har en opgave med at hæve velfærden, så vi har ikke grund til at forhale udviklingen. Til gengæld skal vi bruge vore ressourcer. Vi skal sikre kontinuerlige forbedringer af uddannelsesniveaet og flere skal i arbejde. Vores udgifter til velfærd stiger, så vi skal finde muligheder for at spare op til gavn for de næste generationer. Derfor mener Naalakkersuisut ikke, at det skal forhales. Det haster med at realisere projekterne. Vi bliver aldrig selvstændige, hvis vi lader vore ressourcer forblive urørte.

Vi kan ikke styre prisudvikling på råstoffer i verden og vi har behov for udenlandske investorer. Ironbark har sagt, at de har investorer klar til at finansiere minen, så realiseringen af den mine er på trapperne. Derfor kan jeg ikke se, hvorfor det skal udsættes.

Naalakkersuisoq for Erhverv, Arbejdsmarked og Handel Randi Vestergaard Evaldsen:

Råstofområdet hænger også sammen med selvstændigheden. Det er meningen, at råstofaktiviteter skal give indtægter, give arbejdspladser og være med til at udvikle landet. Hvis vi lader råstofferne forblive urørte vil de ikke hjælpe på vores økonomi. Vi får bloktilskud fra Danmark, og det skal stoppe, hvis vi skal blive selvstændige. Derfor er det så vigtigt, at vi allerede nu går i gang med at spare op. Det kan ikke betale sig at udsætte det.

Aron Gundel:

Kommer pengene til at blive omsat i Grønland?

Hvis vi ønsker at komme på arbejde, hvor skal vi søge?

Naalakkersuisoq for Finanser, Råstoffer og Udenrigsanliggender Vittus Qujaukitsoq:

Under fremlæggelsen af planerne blev det fremlagt at anlægsfasen vil være på to år og at minen vil være i drift i mindst 14 år. I de år vil der blive brugt i alt 24 mia. kr. til drift. Vi skal sikre i IBA-forhandlingerne, at projektet bliver bæredygtigt for samfundet, og at vi får nok skatteindtægter, som over årene forventes at være på 5 mia.kr.. Vi må regne med, at de 24 mia.kr. til drift vil komme Grønland til gavn på den ene eller den anden måde. Naalakkersuisut skal også sikre at kompetenceudvikling af ansatte er på så højt niveau som muligt.

Der skal findes en balance for, hvor meget selvstyret skal kræve. Vi ønsker, at det er tiltrækkende at investere i vort land, samtidig med at vi får noget ud af det. Vi arbejder for at sikre størst mulig omsætning til vort land.

En del af kravene i råstofloven er, at produktionen skal ske i Grønland, hvis ikke skal selskabet bevise hvorfor det ikke kan betale sig at producere her i landet.

Projektet ligger højt mod nord, hvor der er vintermørke og ekstreme vejrforhold. Derfor må vi være forsigtige med at kræve for meget, men vi vil gerne sikre så mange penge bliver omsat i vort land.

Lis Møller:

Har man sikret sig, hvor stor en procentdel af overskuddet skal gå til Grønland?

Naalakkersuisoq for Finanser, Råstoffer og Udenrigsanliggender Vittus Qujaukitsoq:

I råstofloven står der, at selskaber skal betale skat. I forhandlingerne skal vi arbejde for, hvor meget royalty vi kan sikre. Skattepenge fra personer og servicering af minen kommer til at blive omsat i Grønland. IBA-forhandlingernes resultater kommer til at være afgørende for om royalty kan indarbejdes i aftalen.

Selskabet fik tilladelse til efterforskning før råstofloven blev ændret, og derfor må vi være forsigtige med at kræve for meget af Ironbark. Vilklårene for Ironbark skal sammensættes på baggrund af forholdene i 2007, da selskabet fik en godkendelse til efterforskning.

Lis Møller:

Hvis man er interesseret i at arbejde, hvad skal man så gøre?

Jørn Skov Nielsen, Departementet for Erhverv, Arbejdsmarked og Handel:

Jeg vil foreslå de interesserede i at arbejde for minen om at tale med Jonathan Charles Downes efter borgermødet. Han er direktør for selskabet.

Aron Gundel:

Hvis man skal på arbejde der, hvordan skal man så komme til?

Camilla Christensen/Jonathan Charles Downes, Ironbark:

Der vil være flyforbindelse til minen fra Kangerlussuaq, og en del af transporten vil være en del af lønpakken.

Jørn Skov Nielsen, Departementet for Erhverv, Arbejdsmarked og Handel:

Som udgangspunkt skal transport fra eksempelvis fra Ilulissat til Citronen Fjord være en del af lønnen. Dette skal forhandles og drøftes med fagforeningen SIK. Men som hovedregel vil der være gratis transport.

Aron Gundel:

Erfaringen fra guldminen i Sydgrønland er, at man arbejdede i seks uger og havde tre uger fri. Det ville være tiltrækkende, hvis arbejdsperioden i stedet blev 3 uger og 3 uger fri. Men kommer nok an på vejret.

Hans Eriksen:

Når minen lukker efter 14 år, hvor meget vil området komme tilbage til sin oprindelige stand, som en del af Nationalparken?

Peter Aastrup, Nationalt Center for Miljø og Energi, DCE:

Det er vigtigst at efterlade området uden tikkende affaldsbomber. Det er den helt centrale. Noget andet er at landskabet vender tilbage til det det lignede før. Men forhandlingerne skal ske mellem selvstyret og selskabet.

Jesper Bistrup Larsen, Departementet for Natur, Miljø og Justitsområdet:

Der skal laves en plan for nedlukning inden udnyttelsesansøgningen godkendes. Der skal laves en plan for, hvordan nedlukning skal være. Efter nedlukning skal det monitoreres hvert år for at se om der er noget i vejen. Efter tre år skal der tages en beslutning om videre monitoring. Dette skal der afsættes penge til.

Referat Slut